

[Bjørner.]

som han skønner det bedst, er et indgreb i den personlige frihed, enhver beskyttelse af indenlandsk produktion gennem restriktioner eller gennem told betyder, at man ad lovgivningens vej tilstræber at beskytte befolkningen mod de handlinger, som befolkningen selv ønsker at foretage sig. Det er ikke foreneligt med demokratiets idé, den, som vi bygger vort samfundsliv på.

Vi vil fra retsforbundets side stemme for det af udvalget stillede ændringsforslag, men vil lade vor stilling til lovforslaget være afhængig af den skæbne, der bliver vore egne ændringsforslag til del.

Axel Kristensen: Jeg tror, at dette høje tings medlemmer vil være enige med mig i, at der ingen grund er til at rippe op i den gamle diskussion om den foregående regerings økonomiske politik. Den er diskuteret her så mange gange, så det, det ærede medlem hr. Einer-Jensen sagde derom, skal jeg såmænd skænke ham. Det ærede medlem hr. Einer-Jensen sagde noget om vor stilling til frilisterne. Vor stilling vil fremgå af det, jeg iøvrigt har at sige.

Til det ærede medlem hr. Bjørner, som er forarget over, at der har fundet en tilsyneladende sammenkædning sted af denne lov med andre love, vil jeg gerne sige, at der er ikke noget som helst at være forarget over. Der er taget rent saglig stilling til disse spørgsmål. Vi har for at nå fælles resultat selvfølgelig måttet bøje os mod hinanden. Denne bøjning mod hinanden er selvfølgelig en forudsætning for, at der nu i stedet for at opstå politiske situationer bliver arbejdet, og man vil derfor have forskellige ting i orden; det er meget naturligt, og der er intet som helst forargeligt i dette.

Medens jeg er ved det ærede medlem hr. Bjørner, vil jeg gerne sige, at de af ham stillede ændringsforslag kan vi ikke tiltræde. For det første finder vi det absolut forkert i en dansk lovgivning at indsætte en bestemmelse om, at man skal administrere efter vedtagelser udenfor dette ting, således som det er foreslået i punkt 1 i det ærede medlems ændringsforslag. Dette kan man selvfølgelig ikke gøre. Endvidere ved det ærede medlem udmærket godt, at spørgsmålet om frilisterne efter vor opfattelse ikke er afklaret. Vi ved ikke, i hvor høj grad de vil beholde den nuværende form, hvilken udvikling der vil ske. Spørgsmålet er til forhandling i Paris, og alene af den grund vil man ikke kunne lovfæste dem, før forholdene er afklaret. Derfor kan vi heller ikke tiltræde punkt 2 i ændringsfor-

slaget uanset andre momenter, der kunne spille en rolle her. Det 3. punkt i ændringsforslaget er efter vor opfattelse ganske indholdsløst og har ingen som helst hensigt. Hvis man havde ønsket det, er det højt sandsynligt, at den højtærede handelsminister ville have accepteret det, men så måtte det virkelig have været fremsat så betids under forhandlingerne, at vi kunne få det med i hele overvejselen. Den eneste ændring er vendingen om, at man ved fastsættelse af valutakurser skal tage hensyn til den reale værdi af de enkelte landes valutaer i samhandelsforholdet med Danmark. Det er en ganske selvfølgelig ting, det er lige så selvfølgelig, som at een og een er to, så det behøver vi vist ikke at skrive i en lov.

Grundlaget for den enighed, der nu er opnået om vareforsyningslovens gennemførelse, baserer sig på to kendsgerninger. Den første er den, at Danmarks produktion og indtjening fra vor udenrigshandel, eksport, skibsfart o. s. v. er steget, og dermed er også importen steget, så at den varemængde, der står til rådighed, er væsentlig forøget, og hertil har naturligvis Marshallhjælpen også medvirket. Dette samvirker med pengesaningen, der stort taget har bragt balance mellem varemængde og pengemængde, og hermed forsvinder naturligvis i høj grad begrundelsen for statens indgreb i indenrigske forhold.

De restriktioner, der herefter må blive tilbage, må skyldes særlige forhold, f. eks. mangel på en særlig vare eller et produktionsmiddel el. lign. Det var derfor naturligt for os at kræve, at de bemyndigelser, der findes til indenrigske indgreb i den her behandlede lov, formindskes, så de kommer til at svare til de ændrede forhold. Der er noget forkert i bemyndigelseslove, og når forholdene gør det muligt at gå over til almindelig lovgivning, bør man, uden at det på nogen som helst måde skal være nedsettende for den til enhver tid siddende regering, naturligvis gøre det.

Ved lovforslagets behandling i udvalget stillede vi forslag om, at loven deltes, således at opgaverne på importens, eksportens og valutaens område løstes ved en særlig lov, medens de gældende indenlandske restriktioner fik en løbetid på 3 måneder, i hvilken tid rigsdagens vareforsyningsudvalg skulle gennemarbejde restriktionerne og få dem bragt mest muligt ned og tillige få udarbejdet et lovforslag om den rest, der måtte blive tilbage. Den af os foreslåede form ønskede ministeren ikke at tiltræde, men i stedet for er der i lovens § 5 indføjet